

Estimo el sud

Acabo d'arribar fa només unes hores del meu enèsim viatge per Andalusia i encara sento aquella enyorança que se'm repeteix cada cop que vinc d'unes vacances i torno a la rutina. Em passa tant si vinc de fer una volta pel País Basc com em passaria si tornés de visitar les piràmides d'Egipte. Però quan vinc del sud és diferent, no és només l'enyor dels dies de vacances sinó la sensació d'haver deixat un món on m'imagino que hi seria més feliç. Ho seria, és clar, si hagués nascut allà i si m'hagués criat en uns costums que no són els meus i que ara mateix potser em costaria d'assumir, però entenc que a ells els seria més dur ambientar-se en aquesta societat on m'ha tocat viure que no pas jo a la seva. Una societat, la meua, on la majoria mira el sud amb condescendència i sempre intenta emmirallar-se en el nord. Per una casualitat de la vida --fruit del meu desordre--, estant a Màlaga i remenant la guantera del cotxe em vaig retrobar aquests dies amb una llibreta que m'havia endut en un viatge anterior i on havia anotat això que ara transcriu.

Ho vaig escriure a El Puerto de Santa María, el 22 de juny del 2010: "El sur también existe. Cal recordar-ho des del nord, perquè ells, els del sud, ho tenen clar i ben present. Gairebé diria que en presumeixen com d'un atribut o una marca. "Sur" o "del sur" és una expressió que apareix amb una gran freqüència a les converses, als escrits, a les explicacions, a la propaganda, a les cançons, als noms comercials... La gent del sud té una gran consciència de ser-ho i n'estan orgullosos i se'n senten feliços. La gent del nord gairebé no apel·la mai a la seva condició; jo crec que en el fons són conscients que els paradisos mentals i els terrenals són sempre al sud i mai al nord, no tenen a veure amb la renda per càpita sinó amb altres coses de més valor, encara que per orgull o per pudor no sigui fàcil que ho reconeguin". I hi afegia una postdata: "El sud és un concepte; el nord és un punt cardinal". Des d'aquest racó del mapa, que és el meu, envejo l'esperit del sud més enllà dels tòpics: una manera de viure i de relacionar-se més senzilla i més modesta, però també més desacomplexada, més càlida i més intensa.

Normal
0

21

false
false
false

ES
X-NONE
X-NONE

MicrosoftInternetExplorer4

/* Style Definitions */
table.MsoNormalTable
{mso-style-name:"Tabla normal";
mso-tstyle-rowband-size:0;
mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes;
mso-style-priority:99;
mso-style-qformat:yes;
mso-style-parent:"";

mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;
mso-para-margin:0cm;
mso-para-margin-bottom:.0001pt;
mso-pagination:widow-orphan;
font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri", "sans-serif";
mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin;
mso-fareast-font-family:"Times New Roman";
mso-fareast-theme-font:minor-fareast;
mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin;
mso-bidi-font-family:"Times New Roman";
mso-bidi-theme-font:minor-bidi;}